CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI – GRUPA B

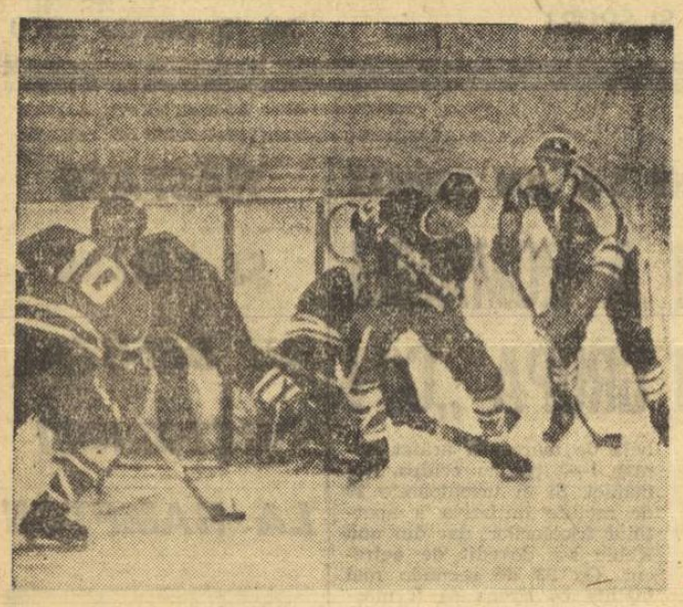

Asalt nipon la poarta helvetă

CEL MAI FRUMOS JOC

JAPONIA—ELVEȚIA 3-2 (2-0, 0-2, 1-0)

Nou-venitele în grupa B, primele clasate în 1969 la Skoplje, au furnizat o întrecere foarte atractivă și de un sensibil echilibru valoric, un spectacol agreabil pentru care se cuvin felicitări jucătorilor celor două echipe. Victoria a revenit, chiar în apropierea „liniei de sosire", hocheiștilor niponi, dar după părerea noastră un rezultat de egalitate ar fi oglindit mai fidel desfășurarea partidei, cu atît mai mult cu cît cu 15 secunde înaintea încheierii meciului, elvețienii s-au aflat în situația de a egala. Dar...

Prima repriză a aparținut net echipei nipone care și-a depășit adversara printr-un joc în viteză, mai combativ, înscrînd două puncte, din care al doilea atunci cînd se afla cu un om mai puțin pe gheață (Hoshino — min. 7,03 și Hikigi — min. 19,30). După pauză a fost rîndul elvețienilor să controleze jocul, să domine și să se impună în majoritatea duelurilor pentru puc. După ce Keller a redus din handicap (min. 22,03), Reinhard a egalat (min. 36,20), însă a ratat în continuare cîteva ocazii favorabile. Cea de a treia repriză a început tot sub semnul dominării helvete, dar niponii au echilibrat situația și minute în șir am asistat la o sumedenie de acțiuni de toată frumusețea, încheiate cu șuturi puternice, pucul fiind reținut în extremis de cei doi portari. Cînd mai rămăseseră de jucat doar 60 de secunde și toată lumea părea împăcată cu acest 2—2, în urma unui angajament la poarta niponă, pucul ajunge, pe centru, la Kurokawa. O cursă splendidă, un dribling magistral și numărul 10 japonez scoate portarul, înscriind nestingherit.

Au condus Baader (R.F.G.) și Gagnon (S.U.A.). Raportul șuturilor pe poartă: Japonia 30, Elveția 45. Penalizări: 14 și, respectiv, 6 minute.

FĂRĂ NICI UN FEL DE EMOȚII...

Iugoslavia—Bulgaria 6-0 (1-0, 5-0, 0-0)

O partidă foarte importantă pentru lămurirea problemelor legate de locurile din periferia clasamentului. Totalizînd cinci puncte în urma victoriei de miercuri, reprezentativa iugoslavă va aborda fără nici un fel de emoții partida de azi, cu Japonia. Așa că, înaintea ultimei etape, situația este cît se poate de clară: echipele României și Bulgariei vor evolua anul viitor în grupa C, în Olanda (rămîne doar ca întîlnirea directă, de astă seară, dintre ultimele clasate să facă așezarea definitivă a acestora).

Întîlnirea de ieri era decisivă nu numai pentru iugoslavi ci, în egală măsură, și pentru bulgari, deoarece în cazul unui succes al acestora din urmă și cu o eventuală victorie și asupra hocheiștilor români, formația Bulgariei ar fi putut evita retrogradarea. Dar iugoslavii n-au lăsat adversarilor nici un fel de speranțe, evoluînd cu mult mai bine și înscriindu-le nu mai puțin de șase goluri. Superioritatea lor a fost cît se poate de evidentă în special în repriza secundă, cînd practic s-a jucat aproape la o singură poartă, cea a lui Iliev și apoi Radev. Nu-i mai puțin adevărat că Iliev s-a făcut vinovat de cel puțin 3 din cele 5 goluri pe care le-a primit pînă la înlocuirea sa. Replica oferită de bulgari a fost neașteptat de slabă, ca și nivelul general al partidei.

Marcatorii: Jan (min. 12.47), Tisler (min. 22,02), Hiti (min. 24,15), Tisler (min. 30,34), Smolej (min. 31,42), Rataj (min. 34,13). Au condus: Wolde (Norvegia) și Gubernu (România). Șuturi pe poartă: Iugoslavia 43, Bulgaria 18. Eliminări 2 și respectiv 6 min.

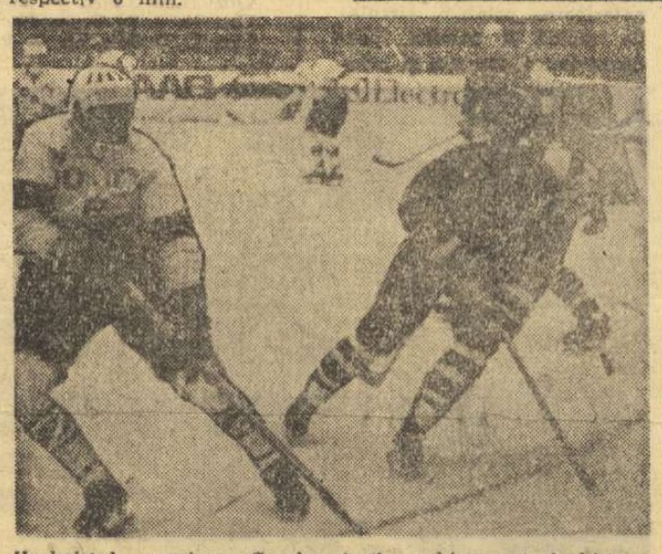

Hocheistul american Gambucci (în echipament închis) va cîștiga acest duel cu apărătorul norvegian pentru un puc... aerian

PENTRU ROTUNJIREA GOLAVERAJULUI

S.U.A. — NORVEGIA 9-2 (4-0, 2-1, 3-1)

Nici scandinavii n-au putut constitui un obstacol în calea formației de peste Ocean, care a făcut din nou o adevărată demonstrație de virtuozitate. Sportivii americani, la care am remarcat plăcerea jocului, bucuria golului (chiar dacă a fost primul sau al nouălea, pe ei i-a bucurat în egală măsură), au luat partida în serios și s-au preocupat nu numai să realizeze faze spectaculoase, ci să și înscrie cît mai multe puncte. Norvegienii s-au străduit, ce este drept, să le ofere o replică viguroasă, dar puse în balanță calitățile individuale, aceasta s-a înclinat net în favoarea formației S.U.A.

Autorii punctelor: Christiansen (min. 8,04), Boucha (min. 8,44), Gambucci (min. 11,08), Konik (min. 14,14), Lilyholm (min. 20,44), Patrick (min. 23,41), Patrick (min. 43,07), Grand (min. 47,46), O'Neill (min. 57,16), respectiv Petersen (min. 29,16) și Smefjell (min. 57,03).

Arbitri: Nakamo (Japonia) și Valentin (Austria).

În această partidă hocheiștii din S.U.A. au șutat de 57 ori la poarta lui Östensen în timp ce norvegienii au încercat doar de 11 ori vigilența lui Wetzel și pe cea a rezervei sale, Johnson. Este interesant numărul șuturilor pe reprize: I 16—1, II 16—5, III 25—5.

Penalizări: S.U.A. 6 minute, Norvegia 0 minute.

R.F. a GERMANIEI — ROMÂNIA

(Urmare din pag. 1)

fășurat ostilitățile în primele reprize, începuse să fie dorit de toți cei prezenți. În fond, în situația precară în care se află reprezentativa română, punctul unei egalități ar fi mare cît... patinoarul.

Dar au venit ultimele 20 de minute, iar o dată cu ele nervozitatea și suita de greșeli ale defensivei noastre, care au îngăduit formației R.F. a Germaniei să preia total inițiativa și să se delaseze în cîștigătoare, spulberînd ultimele speranțe și zdruncinînd nervii spectatorilor care mai crezuseră într-o minune.

În finalul partidei jocul a degenerat și... scrima cu crosele sau cu pumnii a fost la mare preț!

Punctele au fost înscrise, în ordine, de: Calamar (min. 4,59), Philipp (min. 39,27), Schloder (min. 44,18 — gravă greșeală Ioniță), Funk (min. 50,31 — mare greșeală Varga și Dumitraș), Eimannsberger (min. 51,55), Thanner (min. 56,30), Geza Szabo (min. 57,32).

Au condus: Nakano (Japonia), și Ehrensperger (Elveția). Șuturi pe poartă: R.F.G. 42, România 34. Penalizări: R.F.G. 10 min., România 8 min. În cele 18 minute în care formațiile s-au aflat în inferioritate numerică a fost înscris doar un singur gol, cel al lui Eimannsberger. În schimb, hocheiștii noștri n-au știut să profite nici atunci cînd, pentru un minut și jumătate, adversarii lor aveau eliminați 2 jucători!

Fotografii de Aurel NEAGU și Vasile BAGEAC

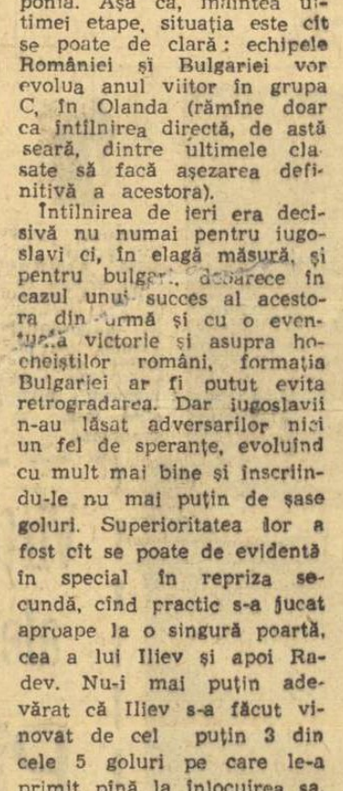

Un jucător bulgar s-a intercalat între doi atacanți iugoslavi care se îndreaptă spre poarta lui Radev

ERNST KÖPF, căpitanul echipei R.F.G.: „Jucătorii români și-au revenit la valoarea pe care o cunoșteam de abia în ultimele meciuri. Ei ne-au opus o rezistență dîrză și am fost nevoiți să ne întrebuințăm pentru a cîștiga. Cred că și fără gafele arbitrului elvețian Ehrensperger am fi învins".

DELIO RIGASI, ziarist elvețian: „La un meci atît de important cum a fost cel dintre România și R.F.G. nu trebuia delegat un arbitru elvețian. S-ar fi înlăturat astfel multe suspiciuni".

GERALD RIGOBERT, portarul echipei elvețiene: „Înfrîngerea românilor în meciul cu R.F.G. ne-a scutit definitiv de orice emoții în ceea ce privește retrogradarea și ne-a relaxat. Cum meciul nostru cu Japonia a urmat imediat, băieții nu s-au putut concentra, ratînd cîteva ocazii ctt roata carului".

LEN GAGNON, arbitru din S.U.A.: „Pentru mine marea surpriză a competiției o constituie evoluția niponilor. Să nu se mire nimeni dacă peste doi ani îi vom vedea jucînd la Sapporo, în grupa A".

ROMAN SMOLEJ, jucător iugoslav: „În partida cu Bulgaria am împușcat doi iepuri dintr-odată: am cîștigat, evitînd zona periculoasă a clasamentului, și am încheiat întîlnirea — caz unic în competiție — fără să primim vreun gol".

PANCIO MIHAILOV, căpitanul formației bulgare: „Nu aveam nici o șansă de a cîștiga în fața hocheiștilor iugoslavi. Ne-am menajat forțele pentru jocul de mîine, cu România, cînd vom încerca să obținem victoria de onoare".

MIHAI FLAMAROPOL

comentează pentru

sportul

POFTA DE JOC

Este cazul, cred, să discutăm despre apetitul sau pofta de joc a sportivilor, calitate ce îi ferește să cadă în mecanism, în monotonie semiprofesională, în suprasaturație, printr-o repetiție lipsită de noutate, de variație, nuanțe — de loc neimportante — ale aceleiași teme.

După meciul disputat în decembrie 1967, la Winnipeg — așezare din sudul Canadei, contra echipei reprezentative a acestei țări, meci pe care noi l-am pierdut cu scorul de 6—1, antrenorul echipei gazdă, Bowers, ne destăinuia că una dintre problemele fundamentale pe plan psihologic care îl frămîntă permanent (și pe care o urmărește la jucătorii săi) este pofta de joc.

Am folosit întîlnirea cu Bowers, țesînd un mic dialog:

— Ce faceți ca să le creați sportivilor pe care-i creșteți sau îi îndrumați această poftă de joc?

— La noi, în Canada, copiii încep să cunoască practic hocheiul de la vîrsta de 6—7 ani. Avem campionate de copii, pe regiuni, și ele au devenit adevărate meciuri oficiale. E drept că acești copii sînt mai mari. Au 9 ani. Golgeterii turneelor inter-ciuburi, despre care e vorba, capătă crose „Gardy How" și „Bobby Hall", în mod gratuit, ceea ce pentru vîrsta lor s-a vădit a fi un mare stimulent.

— Ceea ce spuneți este interesant. Dar nu văd ce legătură are cu subiectul nostru — pofta de joc!?

Roșcatul antrenor canadian m-a privit cu un surîs blajin...

— Vei vedea îndată legătura. Gîndește-te că la 26 de ani, jucători ca Bourbonnais sau Deneen lasă în urma lor 18 și chiar 20 de ani de pasiune pentru minuirea crosei. Și recunoaște că faptul acesta „minor" trebuie considerat, totuși, un fapt major.

— Cînd și cum începe să se manifeste plictiseala de hochei? Sub ce forme?

— Atunci cînd constați că jucătorii nu mai sînt conștiincioși la antrenamente, că la meciuri se comportă sub valoarea lor reală. Patinoarul e plin, publicul îi stimulează, dar zadarnic. Jocul lîncezește. Sînt obligat, în aceste cazuri, să folosesc metode de antrenament special care să le redeschidă gustul de a manevra pucul. Uneori practic un fel de fotbal pe patinoar (cu o minge mare), alteori recurg la jocuri distractive, prilejuri de relaxare.

— Aveți „fler" psihologic care vă ajută să le depistați starea morală sau medicul vă înlesnește stabilirea diagnosticului psiho-fizic?

— Nu, n-am nevoie de medic în stabilirea lipsei de poftă... Îi cunosc așa de bine pe fiecare, încît — și numai după felul cum respiră la începutul lecției — știu dacă au sau nu au chef de antrenament. De aceea, sînt obligat să schimb exercițiile sau alteori să reduc lecția de antrenament la 60 de minute. Uneori chiar (e drept mai rar) suprim antrenamentul în ziua respectivă.

— Cum? Anulați un antrenament?

— Desigur, suspendarea îmi sîrnește (prin paradox) dorința de antrenament. Pentru că altfel, fără pasiune, fără elan, hocheiul nu mai este hochei.

Cred, revenind la prezent, că pofta de joc a lipsit echipei noastre naționale în meciurile din Campionatul mondial de la București...

PE MICUL ECRAN

De la ora 16,30, R.F. a Germaniei — Norvegia, iar de la ora 19,00, România — Bulgaria (ambele meciuri, în direct, repriza a III-a). În continuare, festivitatea de închidere a C.M.

ora H

(Urmare din pag. 1)

purtări huliganice în ajunul competiției și răsplata este prezența sa pe teren! Alt jucător, recidivist în materie, supărat pe arbitru, se repede la el, îl lovește cu patina peste picior, este eliminat pentru rea conduită, iar conducerea echipei, cu seninătate, îl reintroduce pe teren imediat după ispășirea pedepsei majore de 10 minute, în loc să-i trimită la o definitivă și meritată odihnă a nervilor! Al treilea jucător, tot un recidivist, se duce, la încheierea partidei, să-i ceară socoteală arbitrului pentru îndrăzneala de a-l fi eliminat după o încăierare în care arbitrul însuși s-a ales cu o vînătaie pe frunte!

Ne putem deci pune întrebarea: cine demoralizează o echipă cu asemenea stare de spirit și cu asemenea membri? Nu cumva propria ei lipsă de sportivitate?

RAPIDISTELE AU CAPOTAT LA TIMIȘOARA

Ieri, s-au desfășurat partidele etapei a XIV-a a campionatului diviziei A de volei feminin.

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA—RAPID 3—2 (3, -13, -8, 11, 12). În fața a 1 000 de spectatori s-a consumat în Sala sporturilor din localitate derbyul acestei etape care a durat peste 120 de minute. Meciul a reținut atenția publicului prin faze electrizante, cu răsturnări spectaculoase de scoruri, aproape în fiecare set. Partida a fost cîștigată în final de echipa care s-a concentrat mai mult. Cel mai dramatic set a fost al cincilea. După ce bucureștencele iau un avans substanțial (6—1, 9—3) timișorencele refac terenul pierdut luînd avantaj, cîștigînd setul și, o dată cu acesta, meciul. S-au remarcat, de la Universitatea: Ghere (fără greșeală), Coste, Popescu, Dobrogeanu, R. Popa, de la Rapid: Rebac, Chezan și Bălășoiu. Arbitrajul cuplului craiovean V. Tilcă — I. Amărăsteanu: excelent. (P. ARCAN — coresp. principal).

VOINȚA M. CIUC — DINAMO 0—3.

MEDICINA—C.S.M. SIBIU 3—0 (6, 12, 2). Fără Venera Zaharescu, una din jucătoarele de bază ale echipei, medicinistele au reușit să se impună fără dificultate. Bucureștencele au demonstrat o superioritate evidentă care a răpit, încă din start, orice speranță oaspetelor. Atacurile necruțătoare ale Gabrielei Popa, secondată cu succes de Eva Klein și bine dirijate de Loreta Sudacevschi, n-au permis sibiencelor decît realizarea a șase puncte în primul set. Cel de-al doilea a fost și cel mai disputat. Concentrîndu-se mai mult, sportivele de la C.S.M. au reușit să contracareze atacurile adverse și să puncteze decisiv. Se părea că vom asista la o victorie a oaspetelor. Ele conduc cu 7—4, 10—7, însă studentele în formație și cu Ruxandra Drăgolici, o foarte bună trăgătoare, egalează și cîștigă în final. Ultimul set este la discreția Medicinii. Bucureștencele s-au remarcat printr-un joc variat cu atacuri în forță și o apărare promptă. La C.S.M. nu putem remarca decît... atitudinea nesportivă a Liviei Fleșchiu față de antrenor datorită hotărîrii acestuia de a o înlocui în urma unor greșeli. Foarte bun arbitrajul cuplului D. Vasile — C. Nistor.

Em. F.

PROGRESUL—FARUL CONSTANȚA 1—3 (-13, -9, 9, -7). Așa cum au început partida se părea că gazdele vor obține o victorie facilă. O scădere a ritmului de joc a permis bucureștencelor să recupereze din handicap. Insuficient, totuși, pentru că ele au fost nevoite să cedeze în fața unui atac mai viguros. Tinerele jucătoare de la Progresul au luptat cu curaj, în ciuda diferenței ce le separa de adversare. (N. M.)

CEAHLĂUL P. NEAMȚ—I.E.F.S. 1—3 (9, -4, -14, -11). După o oră și 30 de minute, studentele de la I.E.F.S. au reușit să obțină victoria finală. Cei mai echilibrat a fost setul al treilea cînd gazdele au jucat mai aproape de valoarea adversarelor. În ultimul set, pietrencele au conducerea dar cedează în final. Au condus bine Ș. Stănescu din Ploiești și C. Șovăială din București. (C. NEMȚEANU — coresp. princip.)

PRIMUL ANTRENAMENT AL LOTULUI NAȚIONAL

Miercuri după amiază, pe stadionul Tineretului, a avut loc un prim meci de antrenament al lotului național, cu caracter de trial, iar antrenorii — Al. Teofilovici și P. Cosmănescu — au avut puncte de reper (dacă ținem cont de perioada în care ne aflăm). E drept, însă, că ieri partea pozitivă a constat mai mult în pofta de joc, de mișcare, decît în spectaculare sau măcar excelent puse la punct elemente tehnice sau tactice. De altminteri, numărul celor absenți de pe teren, fie motivat, fie nemotivat, a fost extrem de mare.

În general, antrenamentul public ni se pare deosebit de util, mai ales sub forma de joc. Nu sîntem însă convinși că un atît de mare număr de absenți (prin improvizațiile la care obligă) mai permit unui astfel de meci să fie convingător, motiv pentru care nici nu am luat în seamă scorul. În schimb, problema seriozității cu care sînt privite aceste antrenamente publice ar trebui credem, luată în discuție de forul de resort. Iată și lista celor absenți: motivați la ora antrenamentului — Onuțu, Gh. Mircea, Baciu, Țuțuianu, Mihalașcu, Miclescu, Florescu, Roibașu, Nica, Dragomirescu, Braga; nemotivați — Drăgulescu, Dărăban, Al. Pop, Iorgulescu, Atanasiu, Veluda, I. Beianu, Cristea, Briceag, Damaschin, Istudor.

În vederea campionatului pe echipe

BOXERII DINAMOVIȘTI ÎN ALERTĂ

La sfîrșitul acestei săptămîni se dă startul într-o nouă ediție a campionatului național de box pe echipe. Boxerii și antrenorii fac ultimele retușuri în pregătire și finisează formațiile ce le vor alinia. Marți seara, în sala din șoseaua Ștefan cel Mare, antrenorul dinamoviștilor, Titi Dumitrescu, lucra de zor cu băieții săi. Era prezentă la antrenament întreaga garnitură a dinamoviștilor, cu toate punctele sale forte. Într-o scurtă pauză l-am abordat pe antrenorul dinamovist, rugîndu-l să ne spună ce formație va alinia duminică dimineața, în partida cu Oțelul Galați.

„Întrebare grea — ne-a declarat interlocutorul — la care din considerente tactice nu pot răspunde precis decît în ziua cîntarului oficial. Pentru noi, toate partidele de campionat sînt foarte importante, indiferent de adversarul pe care-l vom întîlni. Eu nu uit că Galațiul are o bună reputație în pugilismul românesc, așa că din echipa mea nu vor lipsi campionii europeni Calistrat Cuțov și Ion Alexe, precum și Paul Dobrescu, Ion Györffi și Marin Constantinescu. Ion Monea nu va evolua în prima etapă, deoarece a fost cîteva zile bolnav, dar el își va relua locul în echipă cît de curînd. După cum vedeți, sîntem în continuă alertă și sperăm să ajungem în finală".

REPETIȚIE GENERALĂ PENTRU CROSUL BALCANIC

Pe un traseu adecvat, în parcul Buftea, va avea loc — duminică dimineață — concursul de verificare a fondiștilor noștri fruntași. Întrecerea are caracter de selecție pentru definitivarea echipei care ne va reprezenta țara în cadrul finalei balcanice de cros ce va fi organizată la noi peste două săptămîni. Se vor desfășura curse la categoriile juniori, junioare mari, tineret, seniori și senioare, conform regulamentului F.R.A. Plecarea participanților și a oficialilor — din fața sediului F.R.A., duminică dimineață, la ora 7,30.

OPTIMISM CLĂDIT PE REALITĂȚI CONCRETE

(Urmare din pag. 1)

ne putem orienta spre obiectivele la care aspirăm.

În actuala perioadă noi sîntem preocupați de două probleme fundamentale:

a) Concentrarea eforturilor organizatorice pentru dezvoltarea sportului de masă;

b) Asigurarea bazei materiale care să susțină (și să finalizeze) această dezvoltare.

În județul Vîlcea, bunăoară, s-a pornit acum o largă acțiune, pe temeiuri gospodărești, pentru folosirea mijloacelor și a resurselor locale, valorificîndu-se zestrea naturală existentă. Unde e deal —copiii să facă iarna săniuș și schi, unde e un lac, o apă — copiii să învețe să înoate și iarna, să patineze. Împreună cu atletismul, am încadrat aceste discipline în competițiile populare — de larg acces pentru mase — inițiate în județul nostru.

Convingerea mea intimă este că sportul trebuie să se bazeze primordial pe participarea elementului școlar, care constituie o nesecată pepinieră de valori. Dar, înainte de orice alte scopuri și obiective, sportul este un admirabil mijloc de mobilizare a marelui efectiv de fete și băieți spre mișcare, spre oțelirea fizică și perfecționarea spirituală.

Ar fi util, poate, să prezint o succintă situație statistică: în județul Vîlcea funcționează 444 școli generale, 13 licee de cultură generală, 3 școli profesionale, 3 licee speciale și 4 grupuri școlare, cu o populație de 66 600 de elevi. Ce superb rezervor de energii, de vitalitate, ce imensă pastă umană accesibilă unei modelări!

În județul nostru se practică 23 ramuri sportive în care sînt calificați 2 600 sportivi. 112 asociații sportive cu peste 20 000 membri exprimă adeziunea maselor populare la organizațiile sportive.

Dincolo de manifestările din calendarul competițional încadrat în aria republicană, fie chiar și, cel cu caracter județean, noi am făcut ca duminicile cultural-sportive să beneficieze de un interes special, fiind un mijloc activ de educație de masă, mai ales în mediul sătesc.

Urmărim să creștem cadre, în toate domeniile, și nu se cuvenea ca tocmai în sport să ne abatem de pe drumul pe care am pășcut. Copiii sînt ai noștri, spectatorii de asemenea, sînt părinții, frații, rudele, consătenii lor. Și atunci, cu mijloacele pe care partidul și statul nostru le-au creat, noi creștem cu încredere, cu entuziasm, viitoarele cadre de bază ale sportului.

— S-ar părea, atunci, că pentru un număr de ani, județul Vîlcea nu e preocupat de rezultate de performanță, de spectacolul sportiv...

— Evident, dar nu eliminînd spiritul competițional care rămîne stimulul ce-i animă pe sportivii de toate vîrstele.

Bunăoară, o elevă de la liceul cu program de educație fizică, Ionescu Maria, sărind 5,92, a obținut medalia de aur la campionatele naționale de juniori. Desigur, medalia și titlul îi aparțin, dar noi ne îndreptăm prețuirea și recunoștința colectivă către profesorul Constantin Diaconescu, cel care i-a depistat vocația, care a pregătit-o și a consacrat-o pe această „Mărioară de aur".

Să vă mai dau un exemplu, a continuat interlocutorul nostru, care fără să consulte vreun carnet cu însemnări personale, ne spune: La volei, echipa națională de tineret și juniori e axată acum pe scheletul echipei diviziunare de băieți de la Rîmnicu Vîlcea, iar alți doi jucători, descoperiți, formați și afirmați la noi, au devenit membri în lotul speranțelor olimpice.

Așadar, întrebării dv. cu privire la raportul dintre sportul de masă și cel de performanță, în județul Vîlcea, eu i-am răspuns prin ceea ce ați ascultat pînă acum.

Nu-l ignorăm pe al doilea dar îl practicăm pe primul, — sportul de masă —, ca unul ce fundamentează întreaga mișcare sportivă la noi.

— Și ca perspective?

— Ei, aici avem toată îndreptățirea să fim optimiști; un optimism clădit pe realități concrete. Pentru sportul vîlcean viitorul e luminos. În momentul cînd lucrările hidrocentralei de pe Lotru vor fi încheiate, nu numai sistemul energetic al României va fi îmbogățit la proporții gigantice, dar și turismul să, implicit, sporturile de iarnă și cele nautice vor folosi întregul dispozitiv ce se creează acolo, într-o lume parcă anume destinată mișcării. Clădirile folosite acum pentru cazarea miilor de constructori de pe Lotru vor fi transformate în hoteluri turistice de prim rang și, împreună cu lacul de acumulare și amenajările de natură sportivă, vor alcătui o mare și modernă stațiune montană — accesibilă în toate anotimpurile — o stațiune de sporturi cu veleități internaționale.

În cadrul planului de dezvoltare a bazei sportive din Vîlcea, vom fi dotați cu o sală de sporturi, cu o capacitate de 1 500 locuri, la Rîmnicu Vîlcea, și noi depunem acum diligențe susținute pentru a se afla mijloacele necesare ca termenul inițial de dare în folosință, stabilit pentru 1976, să se bucure de o anticipare. Bazele sportive sătești, care iau ființă prin muncă patriotică, prin acel splendid voluntariat al maselor de tineret, sporesc necontenit zestrea de sport a județului nostru.

Poate că s-ar cuveni, — ne spune în continuare, tovarășul Petre Dănică, — ca vorbindu-vă pe temeiurile sincerității sportive, a lealității educatorilor, să ne exprimăm dezideratul ca organizația sindicală să manifeste un interes mai activ dotării colectivelor sportive, preocupării pentru realizarea unei baze materiale a sportului, mai concrete și mai solide.

— Dar despre fotbal nu ne-ați vorbit și doar ați fost fotbalist și, mai ales, aveți o echipă care activează în campionatul diviziei naționale B.

— Uf, fotbalul ăsta îi poartă pe oameni pe cele mai agitate cărări, le tulbură liniștea. Cînd vrei să renunți la el, îți dai seama că-l iubești cu patimă și atunci cînd simți că-l prețuiești mai mult te deziluzionează de vrei să-l alungi definitiv din viața ta...

Da, avem pe „CHIMIA", care ocupă un loc modest în clasamentul diviziei naționale B, dar după modul cum s-a lucrat în această iarnă cu jucătorii, avem îndreptățite nădejdi să credem că după primele meciuri din retur echipa va urca spre locuri mai liniștitoare, ieșind din zona de periclitare....

Eu rămîn la convingerea că moralul, condiția psihologică este marele carburant și în fotbal, cel care, în mare măsură, determină comportarea unei echipe și randamentul ei tehnic.

Am reținut, cu prețuire emulativă, ceea ce a spus tovarășul Gheorghe Năstase, primul secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R., într-un interviu acordat ziarului „SPORTUL", anul trecut: „Argesenii luptă să aibă mai întîi tineri de caracter și-apoi sportivi de performanță", după cum într-un alt interviu apărut în ziarul dumneavoastră, în vara anului trecut, tovarășul Constantin Dăscălescu, primul secretar al Comitetului județean Galați al P.C.R. mărturisea cu atîta justețe: „ÎN JUDEȚUL NOSTRU SPORTUL NU MAI ARE LOC PENTRU PASARI CALATOARE".

Subscriind întrutotul la aceste rațiuni atît de sincer exprimate, ca o ilustrare a principiilor care călăuzesc azi sportul și educația tineretului nostru, vreau să amintesc că pe aceleași temeiuri de rațiune și de sentimente, noi volorificăm sportul de masă, ca fundament al întregii noastre activități sportive, crescînd cadre proprii care nu vor întîrzia să se afirme și să ne dea marile satisfacții ale unei munci proprii, ale unor victorii care să aparțină cu adevărat elementului vîlcean și prin ele țării noastre.